

SEVMƏK VƏ SEVİLMƏK

■ Rövşən Yerfi

ibratəmiz hekayə

İnsana həyatda qalacaq yeganə şey sevgidir. Qalan qazandığı hər şey onun deyil, dünyada qalasıdır, dünyanınıdır...

Həyat yalnız o zaman mənalı olur ki, sevəsən və sevginin qarşılığını duyasan. Yəni sevməkdən yorulmayasan, usanmayasan. Hər gün ilk dəfə sevirmiş kimi sevəsən. Sevəsən - tək bir insanı yox: gördüyün işini, sənətini, yaşadığın yeri, ətrafındakıları... Eyni zamanda sevildiyini də hiss edəsən. Həyatda insan üçün bundan vacib, qürurverici ikinci bir hiss, duyğu yoxdur və ola da bilməz. Bax, onda həyat mənalı olur.

Vay o günə ki, sevməyi bacarmayasan.

Ya da ki, sevəsən, amma onu ünvanına çatdır, anlada bilməyəsən. Qarşılıq almayasan, umduğun kəslərdən özünə istək, hörmət görməyəsən. Diqqətə həsrət qalasan, dəyərsizliyini dərk edəsən...

Ya da sənə özünə görə deyil, maraqlarından ötrü vəzifən, ixtiyarındakı maddiyyat xatirinə salam verildiyini, sayıldığını başa düşəsən.

Bax belədə isə həyat - həyat olmur: bir mənasız oyun olur. Nə dadı olur, nə ləzzəti, əzab dolu biyara dönür. Ölümünə də heyfin gəlir, qalımına da...

İnsan ancaq sevməklə insanlaşır. Tanrısını, anasını, sevgilisini, nəhayət onu əhatə edən həyatı, dünyanı... Sevməyəndəsə susuz qalmış gül kimi solur, susuzluğa dözən səhra tikanına çevrilir...

Ruhumuzun təmizliyini tək-cə məhəbbətlə, eşqlə qoruya bilərik. Həyat sevgi olmayanda mənasızlaşır. Onun heç vaxt köhnəlməyən, ən dolğun mənası sevgidir - qarşılığı olan sevgi..

Sevmək və sevilməkdən, səni əhatə edənlərə gərəkli olmaq qədər gözəl nə var dünyada ? İnsan elə bunun üçün yaranmayıbmı?

Sevmək bu qədər gözəlsə, kim bilir onu yaradan nə qədər gözəldir...

Dahi Nizami demişkən kainat eşq, sevgi, məhəbbət üstündə qurulub:

Eşqdir mehrabı uca göylərin,

Eşqsiz ey dünya nədir dəyərini?

Sevgi olan yerdə feminizmə, gender bərabərliyinə, qadın hüquqlarının qorunması söhbətlərinə ehtiyac yoxdur. Bu məsələlər ancaq qadın sevgi duymayanda yada düşür, aktuallaşır.

Kişilərə eqoist, etibarsız, qadınlara bəla, əcinnə deyənlər, yaşadıkları mühtdən, həyatdan daim giley - güzar edənlər sevə və sevilə bilməyənlərdir...

Qadınları siqaret çəkən görəndə onların dodaqlarının halına acıyıram. O dodaqlar sevgisizlikdən, hər gün yetərincə öpülmədiyindən, qısqanılmadığından, "heyiflərini" siqaretdən çıxırlar...

Həqiqətən xoşbəxt o insanlardır ki, sevilirlər və sevirilər. Səni əks cinsdən bir insan sevə bilər, dostların, tanışların sevə bilərlər, nəhayət bir el, oba sevə bilər...

Ən çox da el tərəfindən sevilənlərə həsəd aparıram - toplaya bildikləri ən böyük "daşınmaz əmlak" - sevgiyə görə... Anlamadan o sevgini sonradan itirənlərə həmişə yazığım gəlir.

Sevilirsənsə demək həyatdasan, varsan, mövcudsan, yaşamağa dəyər.. Sən yararlı insansan, boş yerə yaşamırsan, sıradan biri deyilsən..

İnsanın həyatda ən böyük qazancı sevilməyidir. Bu qazanc heç vaxt müsadirə olunmayan, mənimlənilə bilinməyən vardır, gücdür. O var çox olanda, səni ömrün bitəndən sonra da yaşadır - ürəklərdə, xatirələrdə...

Ey, dünyanın faniliyin anlamaq istəməyənlər, vətəndə yığmaqdan sevilməyə, özünü sevgi artırmağa çalışın...

Əgər sevilməmək bədbəxtlikdirsə, illər uzunluğunda etdiyiniz sevgini itirmək əsl faciədir. Qədrini, dəyərini bilin sizə olan bütün sevgilərin. Dünyada sevilməkdən böyük qazancınız olmayacaq. Son nəfəsini zədək sizi əhatə edənlər tərəfindən sevilməyə çalışın, insanlar,.. Sevilmək bəxtəverlikdir.

Bəxtəver olasınız... Həmişə mənalı həyat - qarşılığı olan sevgi arzulayıram!